

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Consiglio di Stato (Itaalia) 20. juunil 2012 — Cascina Tre s.s. versus Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare jt

(Kohtuasi C-301/12)

(2012/C 258/19)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Consiglio di Stato

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Cascina Tre s.s.

Vastustajad: Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare jt

Eelotsuse küsimused

- I. 1. Kas direktiivi nr 92/43/EMÜ⁽¹⁾ artiklite 9 ja 10 õige kohaldamisega on vastuolus liikmesriigi õigusnorm (vabariigi presidendi 1997. aasta dekreeedi nr 357 artikli 3 lõige 4-bis), mis näeb ette maakondade ja autonoomsete provintside pädevuse teha omal algatusel ettepanekuid ühenduse tähtsusega alade muutmiseks, kui seal ei ole ühtlasi sätestatud nende ametiasutuste kohustust teha selle kohta otsus juhul, kui ühenduse tähtsusega alade koosseisu kuuluvate alade eraomanikud nõuavad põhjendatult selle pädevuse kasutamist, vähemalt siis, kui need eraõiguslikud isikud väidavad, et ala keskkonnaseisund on halvenenud?
 2. Kas direktiivi nr 92/43/EMÜ artiklite 9 ja 10 õige kohaldamisega on vastuolus liikmesriigi õigusnorm (vabariigi presidendi 1997. aasta dekreeedi nr 357 artikli 3 lõige 4-bis), mis näeb ette maakondade ja autonoomsete provintside pädevuse teha omal algatusel ettepanekuid ühenduse tähtsusega alade muutmiseks perioodilise hindamise järel, sätestamata hindamise täpset sagedust (nt iga kahe, kolme aasta tagant vms) ning sätestamata, et maakondadelt ja autonoomsetelt provintsidelt nõutavast perioodilisest hindamisest teatatakse avalike teabevahendite kaudu, et huvitatud isikud saaksid esitada oma märkused ja ettepanekud?
 3. Kas direktiivi nr 92/43/EMÜ artiklite 9 ja 10 õige kohaldamisega on vastuolus liikmesriigi õigusnorm (vabariigi presidendi 1997. aasta dekreeedi nr 357 artikli 3 lõige 4-bis), mis annab ühenduse tähtsusega alade muutmise algatusõiguse maakondadele ja autonoomsetele provintsidele, ilma et nähtaks ette algatusõigust ka riigile, kes kasutab seda maakondade või autonoomsete provintside asemel vähemalt juhul, kui need jätavad tegutsemata?
 4. Kas direktiivi nr 92/43/EMÜ artiklite 9 ja 10 õige kohaldamisega on vastuolus liikmesriigi õigusnorm (vabariigi presidendi 1997. aasta dekreeedi nr 357 artikli 3 lõige 4-bis), mis näeb ette maakondade ja autonoomsete provintside pädevuse teha omal algatusel ettepanekuid ühenduse tähtsusega alade muutmiseks, mis on täiesti kaalutusõiguslik, mitte kohustuslik, isegi siis, kui ilmneb — ning on ametlikult tuvastatud — keskkonnareostus või keskkonnaseisundi halvenemine?
- II. „[K]as [direktiivi] 92/43/EMÜ artiklis 9 sätestatud menetlust, mida liikmesriigi seadusandja on reguleerinud vabariigi presidendi dekreeedi nr 357/97 artikli 3 lõikega 4-bis, tuleb käsitada menetlusena, mis peab tingimata pädima haldusaktiga, või menetlusena, mille tulemus on puhtfakultatiivne? Menetluse all, mis „peab tingimata pädima haldusaktiga” tuleb mõista menetlust, mis „juhul, kui tingimused on täidetud, seisneb selles, et keskkonna- ja maastikukaitseministeerium edastab maakonna ettepaneku Euroopa Komisjonile,” ilma et mängu tuleksid kaalutlused, kas seda tuleb pidada menetluseks, mis käivitatakse ainult omal algatusel, või menetluseks, mida võib algatada ka huvitatud poole taotluse alusel.”
 - III. 1. [K]as liikmesriigi õigusnormid, mis nõuavad ühenduse tähtsusega alade hulgast väljaarvamise menetluse algatamist ning edasise seire- ja kaitsemeetmete võtmist eraisiku teate alusel ala seisundi halvenemise kohta, on ühenduse õiguskorraga, eriti direktiiviga 92/43/EMÜ vastuolus?
 2. Kas liikmesriigi õigusnormid, mis nõuavad Natura 2000 võrgustikku kuuluva ala võrgustikust väljaarvamise menetluse algatamist üksnes majanduslike erahuvide kaitseks, on ühenduse õiguskorraga, eriti direktiiviga 92/43/EMÜ vastuolus?
 3. Kas liikmesriigi õigusnormid, mis sätestavad üldist sotsiaalset ja majandushuvi esindavate ning Euroopa Liidu tunnustatud infrastruktuuriprojektide puhul, mis võivad põhjustada direktiivi tähenduses tunnustatud loodusliku elupaiga kahjustamist, et algatatakse väljaarvamismenetlus, selle asemel, et võtta tasakaalustusmeetmeid, mis tagaksid kogu Natura 2000 võrgustiku terviklikkuse, on ühenduse õiguskorraga, eriti direktiiviga 92/43/EMÜ vastuolus?
 4. Kas liikmesriigi õigusnormid, mis omistavad looduslike elupaikade puhul tähtsuse eraomanike majandushuvidele, võimaldades neil omanikel saada liikmesriigi kohtult otsuse, mis kohustab ala piire muutma, on ühenduse õiguskorraga, eriti direktiiviga 92/43/EMÜ vastuolus?

5. Kas liikmesriigi õigusnormid, mis juhul, kui ala seisund halveneb inimtekkelistel, mitte looduslikel põhjustel, näevad ette ala väljaarvamise ühenduse tähtsusega alade hulgast, on ühenduse õguskorraga, eriti direktiiviga 92/43/EMÜ vastuolus?

(¹) ELT 206, lk 7.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Højesteret (Taani) 29. juunil 2012 — Metro Cash & Carry Danmark ApS versus Skatteministeriet

(Kohtuasi C-315/12)

(2012/C 258/20)

Kohtumenetluse keel: taani

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Højesteret

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Metro Cash & Carry Danmark ApS

Vastustaja: Skatteministeriet

Eelotsuse küsimused

1. Kas direktiivi 92/12 (¹) ja määrust nr 3649/92 (²) tuleb tõlgendada nii, et ühes liikmesriigis asuv ettevõtja, kes niisugustel asjaoludel, nagu on kõne all põhikohtuasjas, müüb aktsiisikaupa, mis on selles liikmesriigis tarbimiseks ringlusesse lubatud ja mida pakutakse müüja tegevuskohas soetajale, kes on teise liikmesriigi resident, ilma et müüja osaleks veo pakkumises või korraldamises, peab teostama i) kontrolli, et teha kindlaks, kas aktsiisikaup on ostetud eesmärgiga importida see kõnealusesse teise liikmesriiki, ja ii) kontrolli, et teha kindlaks, kas kaup imporditakse isikliku tarbeks või kaubanduslikul eesmärgil kasutamiseks?
2. Kui vastus 1. küsimusele on jaatav, siis kas ettevõtja peab aktsiisikauba müümise ajal sellistel asjaoludel, nagu on kõne all põhikohtuasjas, eespool viidatud kontrollide teostamise käigus kohaldama õigusliku eelduse põhimõtet selle kohta, mida soetaja kavatseb ostetud kaubaga teha?
3. Kui vastus 1. küsimusele on jaatav, siis kas direktiivi 92/12 ja määrust nr 3649/92 tuleb tõlgendada nii, et niisugune müüja, nagu on kirjeldatud 1. küsimuses, peab sellistel asjaoludel, nagu on kõne all põhikohtuasjas, keelduma täitmast soetaja soovi osta aktsiisikaupa, kui soetaja ei paku määruse

nr 3649/92 artiklis 4 viidatud lihtsustatud saatedokumendi 1. eksemplari, kui aktsiisikaup ostetakse kavatsusega kasutada seda soetaja päritoluriigis kaubanduslikul eesmärgil? Sellele küsimusele palutakse vastust ka juhul, kui tuleb kohaldada 2. küsimuses viidatud õigusliku eelduse põhimõtet.

4. Kas direktiivi 2008/118 (³) jõustumine ja direktiivi 92/12 kehtetuks tunnistamine muudab õiguslikku olukorda seoses direktiivi 92/12 mõjuga 1.-3. küsimuse vastustele?

5. Kas direktiivi 92/12 artiklis 8 (vrd direktiivi 2008/118 artikli 32 lõige 1) sisalduvat lauset „[kaup] [...], mille füüsilised isikud on oma tarbeks soetanud” tuleb tõlgendada nii, et selle tähendus hõlmab või võib hõlmata aktsiisikauba ostmist niisugustel asjaoludel, nagu on kõne all põhikohtuasjas? Kui vastus sellele küsimusele on eitav, siis kas sellised ostud kuuluvad seega direktiivi 92/12 artikli 7 ja/või direktiivi 2008/118 artikli 33 kohaldamisalasse?

(¹) Nõukogu 25. veebruari 1992. aasta direktiiv 92/12/EMÜ aktsiisiga maksustatava kauba üldise korralduse ja selle kauba valdamise, liikumise ning järelevalve kohta (EaÜT L 76, lk 1, ELT eriväljaanne 09/01, lk 176).

(²) Komisjoni 17. detsembri 1992. aasta määrus (EMÜ) nr 3649/92 aktsiisiga maksustatavate lähteliikmesriigis tarbimisse lastud toodete ühendusesisesel liikumisel kasutatava lihtsustatud saatedokumendi kohta (EÜT L 369, lk 17, ELT eriväljaanne 09/01, lk 216).

(³) Nõukogu 16. detsembri 2008. aasta direktiiv 2008/118/EÜ, mis käsitleb aktsiisi üldist korda ja millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 92/12/EMÜ (ELT L 9, lk 12).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Svea hovrätt (Rootsi) 2. juulil 2012 — Kriminaalmenetlus Daniel Lundberg'i vastu

(Kohtuasi C-317/12)

(2012/C 258/21)

Kohtumenetluse keel: rootsi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Svea hovrätt

Põhikohtuasja pool

Daniel Lundberg

Eelotsuse küsimused

1. Kas määruse (EÜ) nr 561/2006 artikli 3 punktis h (¹) kasutatud mõistet „kaupade mitteäriline vedu” tuleb tõlgendada nii, et see hõlmab kaubavedusid, mida eraisik teeb hobitegevuse raames, kuid mida osaliselt rahastavad kõrvalised isikud või ettevõtjad majandusliku abi („sponsorluse”) kaudu?